

# Písnička pro mou ženu

Jiří Dědeček

**A**

**E7**

1. Než ukázaly rafije konec té rudé mafie,  
nebyl jsem ještě zdaleka tak statečný a skvělý,  
žili jsme s mírným odporem hned za Ústředním výborem,  
má žena vždycky říkala: hle, přímo za prdelí.
2. A já vymýšlel bonmoty na proklínání temnoty,  
bylo to méně riskantní, než zapalovat svíčku,  
a nikam jsme se nehnali, a když jsme něco sehnali,  
má žena vždycky říkala: díky, ó, bolševíčku.
3. A takhle roky letěly a pátek střídal neděli  
a já vo tom furt přemejšlel a nebyl jsem si jistej,  
a bylo u nás veselo, i když pár přátel sedělo,  
má žena vždycky říkala: ty už se taky chystej.
4. Já, starý vůl a poleno, už měl jsem dávno sbaleno  
a cítil jsem se sledován a šmírován a hlídán,  
a v noci hrůzou bez sebe jsem ze tmy slýchal StB,  
má žena vždycky říkala, že ze sna vypovídám.
5. A náhle přišli tuhlenti neohrožení studenti  
a jim po boku herci ještě méně ohrožení,  
a tak se vžili do rolí, že uchvátili okolí,  
má žena vždycky říkala, že nad seriál není.
6. A byl to sametový puč, při kterém něžně vzkypí žluč,  
zbyla jen sladká vzpomínka na uplynulé doby,  
puč naštěstí je u konce a zachoval mi pitomce,  
má žena vždycky říkala: blbec je tvoje hobby.
7. Já však jsem proti násilí a nesoudím ty Vasily,  
zpívám jim tuhle písničku - směs hořkosti a zloby,  
půl života mi zprasili v tom obětavém úsilí,  
má žena vždycky říkala: jsi hlásným troubou doby.
8. A já? Já vymýšlel bonmoty na proklínání temnoty,  
bylo to méně absurdní, než zapalovat svíčku,  
a nikam jsme se nehnali, a když jsme něco sehnali,  
má žena vždycky říkala: díky, ó, bolševíčku, díky, díky ...